

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: nezletilá C. M. M.
zastoupená zákonnou zástupkyní K. M.
obě bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 17. 12. 2024, čj. MZDR 28329/2024-2/PRO

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Hygienická stanice hlavního města Prahy nařídila žalobkyni protiepidemická opatření – mj. karanténu, neboť dospěla k závěru, že žalobkyně byla v kontaktu s osobou, u které bylo prokázáno onemocnění COVID-19, a stala se tak podezřelou z nákazy. Žalobkyně namítá, že jí karanténa byla nařízena nezákonně, a to zejména proto, že celá pandemie byla vyvolána uměle a představovala systémové násilí proti celé západní společnosti včetně žalobkyně. Soud jí nedal za pravdu.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Průběh řízení a obsah správního spisu

2. Hygienická stanice hlavního města Prahy rozhodnutím z 21. 9. 2020 nařídila žalobkyni protiepidemická opatření (podrobit se karanténě, minimalizovat riziko šíření infekčního onemocnění, sledovat svůj zdravotní stav a řídit se pokyny ošetřujícího lékaře), protože žalobkyně byla jako žačka během adaptačního kurzu základní školy v kontaktu s osobou, u které bylo prokázáno onemocnění COVID-19. Karanténní opatření jí hygienická stanice nařídila ode dne oznámení rozhodnutí do 22. 9. 2020. Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno téhož dne.
3. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí odvolala. Žalovaný rozhodnutím z listopadu 2020 její odvolání zamítl a v odvodnění svého rozhodnutí doplnil, že žalobkyně byla 12. 9. 2020 v kontaktu s osobou, u které bylo prokázáno onemocnění COVID-19.
4. Žalobkyně napadla rozhodnutí o odvolání žalobou, které zdejší soud rozsudkem z 23. 4. 2021, čj. 10 Ad 1/2021-30, vyhověl a napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil. Důvodem byla nepřezkoumatelnost a nedostatek skutkových zjištění, které by poskytovaly dostatečnou oporu pro nařízení karanténních opatření.
5. Hygienická stanice následně rozhodnutím z 10. 6. 2024 nařídila opětovně žalobkyni protiepidemická opatření od 21. 9. do 22. 9. 2020. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, kterému žalovaný vyhověl a vrátil věc hygienické stanici k novému projednání. Žalobkyni totiž nebylo umožněno vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům.
6. Rozhodnutím z 3. 10. 2024 hygienická stanice opět nařídila žalobkyni od 21. 9. do 22. 9. 2020 totožná protiepidemická opatření jako v předchozích rozhodnutích. Žalobkyně se znovu odvolala, načež žalovaný k tomuto odvolání prvostupňové rozhodnutí nyní napadeným rozhodnutím drobně změnil tak, že zkrátil dobu karanténních opatření pouze na 22. 9. 2020. Ve zbytku se s prvostupňovým rozhodnutím ztotožnil.

3. Argumentace účastníků

3.1 Žalobní argumentace

7. Žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a navrhuje, aby jej soud zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
8. V **prvním okruhu žalobních námitek** tvrdí, že skutková zjištění nemají oporu v provedeném dokazování. Původní správní spis, který obsahoval seznam jmen, na němž bylo rukou napsáno „Adaptační kurz ZŠ Bílá 10.-13. 9. 2020 Lhotka u Mělníka“ a na němž byla dvě jména označena křížkem, totiž neexistuje. Hygienická stanice na základě nového spisu dospěla k závěru, že žalobkyně byla v kontaktu pouze s jednou osobou, u níž bylo prokázáno onemocnění COVID-19. Žalobkyně se proto domnívá, že zrekonstruovaný spis neodpovídá původnímu, a skutková zjištění proto považuje za nepravdivá.
9. Krom toho při nahlížení do spisu zjistila, že spis obsahuje nesourodé písemnosti, které nebyly řádně vedeny ani žurnalizovány, a nelze jej tedy vůbec považovat za správní spis. Správní řízení proto nebylo vedeno řádně a vydaná rozhodnutí jsou i z tohoto důvodu nezákonná a protiústavní.
10. Ve **druhém žalobním bodě** se domnívá, že žalovaný věc nesprávně právně posoudil. Má za to, že její karanténa byla ryze účelová s cílem učinit z ní „mrtvou duši“ a byla součástí domácího a systémového násilí, kterému je ona i její užší rodina dlouhodobě vystavena

a které je předmětem několika trestních oznámení. Toto násilí se navíc netýká pouze žalobkyně a její rodiny ale celé západní společnosti. Bylo navíc zcela zbytečné, o čemž svědčí případ Švédska, které karanténu pouze doporučovalo vybraným skupinám „zranitelných“ osob a zdravá populace se měla tzv. promořit. Tvrdí, že koronavirová krize byla uměle vyvolaná a její příprava je pečlivě zdokumentována. Toto systémové násilí je přitom notorietou, kterou netřeba dokazovat. Bylo-li tedy zcela zdravé a koronavirem neohrožené žalobkyni uložena karanténa, došlo ke zcela neodůvodněnému zkrácení jejích základních práv. PCR metoda je navíc podle ní pro účely stanovení diagnózy zcela nespolehlivá.

11. Ve **třetí námitce** žalobkyně tvrdí, že správní orgány zatížily řízení vadou tím, že jej nepřerušily, ačkoliv je informovala o možném spáchání trestného činu, přestupku nebo jiného správního deliktu. Odkázala přitom na příslušná řízení. Správní orgány měly v takové situaci řízení přerušit a vyžádat si informace o stavu těchto řízení ve smyslu § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
12. Žalobkyně vznesla v žalobě **námítku podjatosti** soudců Mgr. Bc. Jana Ferneckého, Mgr. Martina Lachmanna a Mgr. Aleše Sabola, kteří rozhodovali v žalobkyniných jiných věcech.

3.2 Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje, aby ji soud zamítl.
14. K **prvnímu okruhu žalobních námitek** uvádí, že spisový materiál prokazuje, že skutkový stav byl zjištěn řádně. Hygienická stanice v souladu se závěry rozsudku zdejšího soudu čj. 10 Ad 1/2021-30 vložila do spisu další dokumenty (zejména hlášenku prokazující onemocnění COVID-19 u osoby, s níž byla žalobkyně v kontaktu) jako podklady pro vydání rozhodnutí o nařízení protiepidemických opatření. Z obsahu správního spisu vyplývá, že podklady byly kompletní v době, kdy s nimi byla žalobkyně seznámena a pořídila si jejich fotokopie (září 2024). Z epidemiologického hlediska postačuje pro nařízení protiepidemických opatření, pokud byla žalobkyně v kontaktu i jen s jedinou nakaženou osobou.
15. K námitce nesprávného vedení spisu žalovaný konstatuje, že žalobkyně do spisu opakovaně nahlížela a nevznesla žádné výhrady k jeho vedení. Rozsah spisu odpovídá množství podání, která žalobkyně zaslala správním orgánům. Předchozí procesní pochybení již byla napravena a žalobkyni bylo umožněno seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Žalobkyně tak na žádných svých procesních právech zkrácena nebyla.
16. Žalovaný nesouhlasí ani s **druhou žalobní námitkou**. Nařízením karantény nedošlo k žádnému násilí ani šikaně vůči žalobkyni. Hygienická stanice postupovala v mezích svých zákonných pravomocí. Webové stránky, na které žalobkyně odkazuje, se netýkají onemocnění COVID-19. K odkazu na švédský přístup žalovaný dodává, že orgány ochrany veřejného zdraví byly povinny postupovat podle českých právních předpisů, zejména zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Nepřípadným je i argument, že karanténa byla nařízena zcela zdravé žalobkyni, neboť podle § 2 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně veřejného zdraví se karanténou rozumí *oddělení zdravé fyzické osoby, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy*, od ostatních osob s cílem zabránit přenosu infekčního onemocnění.
17. Žalovaný nevidí žádnou souvislost mezi nařízením karanténních opatření a jednáním osob z rodiny žalobkyně, na které zástupkyně žalobkyně podávala trestní oznámení. Informace, které žalobkyně poskytla (včetně trestních oznámení, komunikace s orgány a printscreenů ze sociálních sítí) považuje žalovaný za irelevantní pro posouzení zákonnosti karanténních

opatření. Správní orgány postupovaly správně, když řízení nepřerušily za účelem zjišťování informací, které s věcí zjevně nesouvisí. Ani **třetí žalobní námitka** proto není důvodná.

4. Posouzení věci soudem

18. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalobkyně souhlasila výslovně a žalovaný konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.)].
19. Soud nepovažoval za nutné nařizovat jednání ani pro účely dokazování. Žalobkyně sice k žalobě přiložila řadu listin, které označila za důkazy, soud nicméně většinu z nich nepovažoval za řádné důkazní návrhy a zbylé považoval za nadbytečné.
20. Z žalobkynina podání není zřejmé, k jakým konkrétním tvrzením navrhuje provést důkaz čtyřmi příspěvky ze sociální sítě X a fotografiemi správních spisů. Podle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s. má přitom žaloba proti rozhodnutí obsahovat, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést. Žalobce tuto svoji povinnost splní, pokud konkrétní důkazní návrh spojí s konkrétním žalobním tvrzením. Nespojí-li žalobce důkazní návrh s konkrétním tvrzením, není takový návrh řádný (srov. obdobně Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, P.: *Soudní řád správní – online komentář. 3. aktualizace*. Praha: C. H. Beck, 2016, komentář k § 71). Nemůže-li soud domýšlet žalobní argumentaci či vybírat z reality skutečnosti, které žalobu podporují (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32), nemůže ani domýšlet, k jakým žalobním tvrzením se příspěvky ze sociální sítě X a fotografie správních spisů jako důkaz hodí (rozsudek NSS z 16. 7. 2024, čj. 7 Afs 54/2023-37, bod 19 a 20). Žalobkynin důkazní návrh tudíž není řádný, neboť není zřejmé, co má prokazovat.
21. Další listiny označené v žalobě (zejména několik trestních oznámení a vyrozumění od policie) žalobkyně nepředložila, přičemž většina z nich je součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (rozsudek NSS z 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Zbylé navrhované listiny pak soud hodnotil jako nadbytečné nebo nesouvisející s předmětem sporu, k čemuž se blíže vyjádří v bodech 35 až 37 tohoto rozsudku.
22. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, jenž tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
23. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
24. Žaloba není důvodná.
25. V logice žalobní argumentace soud nejprve posuzoval, zda byla skutková zjištění učiněná na základě řádně vedeného správního spisu, poté zkoumal, zda byla karanténní opatření nařízena účelově, a zda správní orgány pochybily tím, že nepřerušily řízení.

4.1 Vedení správního spisu

26. Žalobkyně namítá, že skutková zjištění učiněná na základě listin obsažených ve správním spise nejsou pravdivá, neboť správní spis neodpovídá původnímu správnímu spisu.
27. Soud této námitce nepřisvědčil. Soud nemá žádné indicie, které by nasvědčovaly tomu, že předložený správní spis je zrekonstruovaným správním spisem, který neodpovídá původnímu spisu. V části spisu vyloučené z nahlížení je založena kopie seznamu jmen

(dokument č. 16), která odpovídá seznamu jmen, který podle žalobkyně ve správním spise chybí. Skutečnost, že hygienická stanice na základě doplněného dokazování (hlášenky potvrzeného případu onemocnění COVID-19) při opětovném posouzení věci dospěla k závěru, že žalobkyně byla v kontaktu s jednou osobou, u níž bylo následně prokázáno onemocnění COVID-19, neznamená, že by snad vycházela ze spisového materiálu, který neodpovídá skutečnosti. Žádné jiné důvody, pro které by skutková zjištění učiněná na základě správního spisu neměla být pravdivá, žalobkyně nenastínila.

28. Z předloženého spisu není zřejmé, že by v něm některé části chyběly. Soud se na jeho základě mohl seznámit s relevantními podklady, a proto vycházel z předpokladu, že správní spis byl předložen v úplné podobě (bod 18 rozsudku NSS z 30. 4. 2013, čj. 8 As 53/2012-46).
29. Krom toho žalobkyně namítá, že při nahlížení do spisu zjistila, že správní spis je nesourodou změtí písemností, která není řádně vedena ani žurnalizována. Proto jej podle ní vůbec nelze považovat za správní spis.
30. Nesourodá změt písemností správního úřadu vztahujících se k věci, která není utříděna (podle hlediska věcného, chronologického, podle toho, zda pochází od správního orgánu nebo účastníka řízení, ani jinak), skutečně není správním spisem (usnesení Vrchního soudu v Praze z 10. 1. 1997, čj. 6 A 401/96-6, č. 688/2000 SJS; také rozsudek NSS z 9. 10. 2020, čj. 5 As 293/2019-25, bod 30). Takový svazek listin soud vrátí žalovanému a uloží mu usnesením, aby – popř. i cestou spisové rekonstrukce v součinnosti s účastníky řízení – z něj utvořil správní spis a předložil jej soudu. Pokud správní orgán nevede řádně spisový přehled, neočísluje listiny a chronologicky je neseřadí, nemůže soud ověřit, zda je spis úplný a jaké dokumenty obsahoval v konkrétním časovém okamžiku (rozsudek NSS z 23. 11. 2017, čj. 1 Afs 340/2016-51).
31. Taková pochybení stran vedení spisového materiálu ale soud v posuzované věci neshledal. Byť správním orgánům lze vytknout, že správní spis nebyl veden s přílišnou pečlivostí, je v něm obsažen spisový přehled s očíslovanými a chronologicky seřazenými listinami, na základě něhož soud byl schopen ověřit, jaké dokumenty spis v konkrétním časovém okamžiku obsahoval, a jak správní řízení postupovalo. Správní spis správního orgánu prvního stupně sice obsahuje i písemnosti, které nejsou součástí spisového přehledu, jedná se však převážně o velké množství printscreenů ze sociálních sítí, které zástupkyně žalobkyně hygienické stanici zaslala. Z napadeného i prvostupňového rozhodnutí je přitom zřejmé, že tyto písemnosti nesloužily jako podklad pro rozhodnutí. Hygienická stanice je do spisu zařadila toliko proto, že jí je zástupkyně žalobkyně zaslala. Nedostatky v řádném očíslování a uspořádání těchto listin proto soudu nebránily v přezkumu napadeného rozhodnutí, a případná dílčí pochybení při vedení spisového materiálu tak nemohla mít za následek jeho nezákonnost.
32. Žádná z prvního okruhu žalobních námitek proto není důvodná.

4.2 Námitka účelovosti karanténních opatření

33. Žalobkyně se dále domnívá, že karanténní opatření jí byla nařízena ryze účelově s cílem učinit z ní „mrtvou duši“, a že byla součástí domácího a systémového násilí, kterému je ona i její užší rodina dlouhodobě vystavena. Toto násilí se přitom podle ní netýká jenom jí samé a její rodiny ale celé západní společnosti. Domnívá se, že koronavirová krize byla uměle vyvolána, a že jí byla karanténa nařízena, přestože byla zcela zdravá a koronavirem nebyla nijak ohrožena.

34. Soud má za to, že všechny tyto námitky zůstaly v rovině nepodložených tvrzení a spekulací. Z obsahu správního spisu neplyne, že by nařízením karanténních opatření došlo k jakémukoli násilí či šikaně vůči žalobkyni. Soud ve shodě s žalovaným nevidí ani žádnou spojitost mezi nařízenými karanténními opatřeními a trestními oznámeními, které zástupkyně žalobkyně podávala na některé členy svojí rodiny. Žalobkyně ani blíže nevysvětlila, v čem mělo ono systémové a domácí násilí spočívat.
35. K prokázání svého tvrzení, že koronavirová krize byla uměle vyvolána žalobkyně navrhla k důkazu listiny, které zřejmě mají zachycovat obsah webových stránek www.modpro.cz. Soud však nevidí důvod, aby k těmto žalobkyniným tvrzením prováděl dokazování, neb o existenci pandemie nepochybuje. Existence pandemie onemocnění COVID-19 je totiž notoriitou, kterou není třeba dále dokazovat (§ 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s.). I postoj dalších soudů k existenci epidemie i k její závažnosti dané následky nejen na lidských životech a zdraví, ale i na chodu celé společnosti v České republice i v celosvětovém měřítku, je přitom zřejmý, setrvalý a žalobkyni nepochybně známý (např. rozsudek NSS z 20. 5. 2021, čj. 10 Ao 1/2021-148, usnesení NSS z 4. 11. 2021, čj. 2 Ao 9/2021-155, bod 35 a násl., nebo recentní rozsudek NSS z 25. 4. 2025, čj. 9 As 254/2024-80, body 19 a 20 a judikatura tam citovaná).
36. Stejně tak soud neprováděl dokazování článkem z Wikipedie o reakci švédské vlády na pandemii COVID-19, přiloženou *Great Barrington Declaration* a „reakcí NIH“. I pokud by totiž žalobkyně prokázala, že švédský přístup k řešení pandemie COVID-19 byl odlišný, nemohla by tato skutečnost nijak ovlivnit posouzení otázky, zda jí správní orgány nařídily karanténní opatření v souladu s českými právními předpisy. Tvrzená skutečnost proto nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, a soud proto nedokazoval listinami, které by ji měly potvrdit (rozsudek NSS z 28. 4. 2005, čj. 5 Afs 147/2004-89).
37. Soud neprováděl dokazování ani videem z platformy YouTube, které žalobkyně navrhla k prokázání skutečnosti, že RT-PCR testy jsou nespolehlivým způsobem diagnózy. Navržený důkaz totiž vůbec není způsobilý potvrdit žalobkyní tvrzenou skutečnost (rozsudek čj. 5 Afs 147/2004-89).
38. Krom toho, pozitivní výsledek RT-PCR testu na přítomnost viru SARS-CoV-2 byl podle v té době účinného mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví čj. MZDR 15757/2020-32/MIN/KAN dostatečným podkladem pro nařízení karanténních opatření. Karanténní opatření pak měla být nařízena také všem osobám, které byly s pozitivně testovanou osobou v úzkém kontaktu (část I. bod 3 mimořádného opatření). Přezkumu mimořádných opatření, které stanovily obdobné povinnosti, se opakovaně věnoval NSS, přičemž nezpochybnil, že pozitivní výsledek RT-PCR testu na přítomnost viru SARS-CoV-2 je dostatečným podkladem pro vznik podezření z nákazy onemocněním COVID-19 (např. body 34 a 53, 72 a násl. rozsudku NSS z 6. 5. 2021, čj. 5 Ao 1/2021-65).
39. Konečně k námitce, že karanténní opatření byla žalobkyni uložena, přestože byla zcela zdravá a koronavirem nebyla ohrožena, soud ve shodě s žalovaným uvádí, že podle § 2 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně veřejného zdraví se karanténou rozumí oddělení zdravé fyzické osoby, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy (dále jen „fyzická osoba podezřelá z nákazy“), od ostatních fyzických osob a lékařské vyšetřování takové fyzické osoby s cílem zabránit přenosu infekčního onemocnění v období, kdy by se toto onemocnění mohlo šířit. Karanténa tedy může být uložena i osobě, která sama nakažena není a cítí se zdravá, avšak byla během inkubační doby ve styku s infekčním

onemocněním. Podstatou karantény totiž je zamezit dalšímu rozšíření nákazy i od osob, které jsou toliko podezřelé z nákazy.

40. Ani druhý žalobní okruh proto není důvodný.

4.3 Námitka nepřerušení řízení

41. Žalobkyně dále namítla, že správní orgány zatížily řízení vadou, neboť nepřerušily řízení, přestože jim oznámila, že v dané věci byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt.

42. Správní orgán však nemá povinnost přerušit řízení jenom proto, že se účastník řízení domnívá, že v dané věci byl spáchán trestný čin nebo přestupek, a proto podal trestní oznámení či podnět k zahájení řízení o přestupku. Podle § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu si správní orgán sice *nemůže sám učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá*, toliko však v případě, že na tom závisí vydání rozhodnutí a jedná se tedy o předběžnou otázku. Předběžnou otázkou však není jakákoliv otázka, která může souviset s předmětem řízení, nýbrž pouze taková otázka, bez jejíhož vyřešení nelze vůbec v řízení pokračovat a vydat rozhodnutí (bod 24 rozsudku rozšířeného senátu NSS z 14. 11. 2023, čj. 2 Azs 103/2021-28, č. 4548/2024 Sb. NSS).

43. Žalobkyně však neuvádí, jak má posouzení zákonnosti rozhodnutí o nařízení karanténních opatření záviset na otázce, zda byl či nebyl spáchán trestný čin nebo přestupek. Soud opakuje, že mu není zřejmé žádná spojitost mezi nařízenými karanténními opatřeními a trestními oznámeními, které zástupkyně žalobkyně podávala na členy svojí rodiny. Vydání prvostupňového ani napadeného rozhodnutí tedy zjevně nezáviselo na otázce viny za přestupek či trestný čin, a nebyl proto dán žádný důvod pro přerušení řízení.

44. Ani poslední žalobní bod proto není důvodný.

5. Závěr a náklady řízení

45. Žalobní námitky nejsou důvodné, proto soud žalobu výrokem I. zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

46. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovanému, který byl ve věci plně úspěšný, jejich náhradu nepřiznal. Nevznikly mu totiž žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

47. Soud zcela na závěr uvádí, že se samostatně nezabýval námitkou podjatosti, neboť označení soudci v této věci nerozhodují (§ 8 odst. 1 s. ř. s. *a contrario*) a nepřipadají v úvahu ani jako náhradníci (usnesení NSS z 9. 4. 2025, čj. Nao 26/2025-64, č. 4684/2025 Sb. NSS, bod 18). Námitka podjatosti nemůže sloužit jako prostředek k trvalému vyloučení určitých soudců z rozhodování všech případných věcí jednoho účastníka, ale musí být vždy konkretizována k určité věci (usnesení NSS z 9. 11. 2004, čj. Nao 43/2004-319, č. 1137/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. října 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu